

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

Nr. 48.

Braşov, Sâmbătă, 29 Februarie (12 Martie)

1892.

Tipografia: Braşov, piaţa mare nr. 30
Căminul naţional nr. 30
Bucureşti: tipografia „Gazeta” nr. 30
Inserate mai puţin de 100 în Viena
Dobol: tipografia „Gazeta” nr. 30
Budapesta: tipografia „Gazeta” nr. 30
Frankfurt: tipografia „Gazeta” nr. 30
Hamburg: tipografia „Gazeta” nr. 30
Praga: tipografia „Gazeta” nr. 30
Reclame pe pagina III-a
Preţul abonamentelor: o săptămână
30 or. şase luni 180 or. un an 360 or.
Preţul inserţiilor: o săptămână
30 or. şase luni 180 or. un an 360 or.

Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe şase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din întreaga lume
şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov:
la administraţie, piaţa mare
nr. 30, etajul I.: pe un an
10 fl., pe şase luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
şase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât şi
inserţiunile sunt a se plăti
înainte.

Braşov, 28 Februarie v.
După vorbirea reprezentantului stânger estreme, Eötvös, a desfăşurat în şedinţa de ieri a dietei ungureşti contele Apponyi stegul partidei naţionale. Prezentându un proiect de adresă deosebită, Apponyi a făcut nişte enunţuri importante cu privire la programa partidei sale.
Inşăşi foile mai apropiate de guvern ca „Neues Pester Journal” recunosc, că vorbirea de ieri a contelui Apponyi a avut un succes deosebit, mai ales în acea parte, care combate şi critică adresa majorităţii. Apponyi este şi mare orator, şi nu-i mirare decât în asemni impregiurări el a produs mare efect chiar şi în şirurile majorităţii. Un fel de victorie morală a dobândit Apponyi şi prin aceea, că după discursul său s'a ridicat raportul adresei majorităţii, Alexiu Bokross, şi a declarat, că e gata a schimba pasagiul acela criticat atât de aspru şi din partea lui Apponyi, în care se dice că Majestatea Sa şi-a pus coroana pe cap. Reprezentaţia naţiunii, duse Apponyi, se spună adevărul şi se nu întrebunţeze espreşiuni de curtoasiă, cari vatămă numai stima datorită regelui, căci i se atribue printrênsele o mai mare măsură de drepturi princiare, decât i le dă constituţia.
Destulă că prin retragerea raportului majorităţii Apponyi a dobândit un succes moral însemnat, ér partida guvernului a suferit încă cu o umilire mai multă.
Aceste sunt semne rele pentru cabinetul Szapary. În vreme ce contele Apponyi se pôte lauda cu astfel de succese, guvernul apare tot mai mult strimtorat. În

asemenea impregiurări este importantă declaraţiunea conducătorului partidei naţionale maghiare, că acesta este hotărită de a se lupta pe viaţă şi pe moarte în contra cabinetului şi a partidei sale.
Nici în cestiunea reformei administrative nu mai vrea Apponyi să mērgă cu guvernul, el îi pune acum nişte condiţiuni, ce nu le va pute implini, şi pentru cazul acesta l'ă ameninţă cu cea mai înverşunată opoziţiă, care va fi aproape sinonimă cu obstrucţiunea.
Intre amintitele condiţiuni este una, care ne interesează şi pe noi mai de aproape, privitoare la o reviziune radicală a legii electorale şi a procedurii electorale.
Cu multă atenţiune a fost urmărită de dietă şi partea a doua a vorbirii contelui Apponyi, privitoare la cestiunile de drept public. El a desfăşurat mai pe larg aceea ce înţelege despre largirea bazei de drept public; dice că dispoziţiunile principiare ale pactului dela 1867 trebuiesc pe deplin executate.
Cu alte cuvinte, d-l' Apponyi vrē să interpreteze pactul în mod mult mai estins şi liberal, ceea ce însă nu pôte fi decât numai în defavorul acestui pact. E vorba de a face o spăratură în el, pentru ca astfel cu atât mai uşor să pôtă fi cu totul delaturat mai târziu. Apponyi trebuie să înainteze pe această cărdă, îndată ce reclamă pentru sine privilegiul de naţionalistă patentat maghiar.

CRONICA POLITICĂ.

— 28 Feb. (11 Martie.)

Privitor la cestiunea matriculelor fôia ungrăscă „Magyar Hirlap” scrie

următoarele: „In afacerea matriculelor, a intrat o schimbare de totă nouă, adică: guvernul n'a aflat de accesibilă modulă de rezolvare propusă de primatele, care a fost anunţat ca un „arean” sigur pentru restabilirea păcii dintre stat şi biserică” — Va se dice, după numita fôia, rezultatul tractărilor de aproape doi ani este o nimica mare.
*
„Schulverein”-ul german a ţinut în urmă o adunare generală la Detmold. Fôia oficiasă „Lippische Landeszeitung” reproduce unul dintre discursurile principale, ce s'a ţinut cu această ocaziune, care desfăşură un proiect al viitorului. Oratorul a declarat, că nu vrē să vorbescă de persecutările, ce le suferă Germanii în Paris, Londra, Canada şi Australia. Se mărginesc a vorbi de a-suprirea sub care gemă Germanii în America de nord, în Rusia, în Austro-Ungaria şi în Elveţia. Unitatea germană, aşa precum a fost creată în 1870 e de parte de a fi completă, duse el; trebuie, ca toţi cei de rasă germană să se unescă sub acelaşi sceptru. El şi amicii săi, nu vor fi satisfăcuţi, până ce grenadrii pomeranienii nu vor porni să cucerescă acele teritorii ale Americii de nord, ale Austro-Ungariei şi Elveţiei, cari sunt locuite de Germani. Astfel se vor intrupa la patria mamă 24 milioane Germani.
După aceea trecendă la Rusia, conferenţiarul a anunţat un războiu viitor între Germania şi Rusia. Acest războiu, duse el, este numai întârziat prin fomete şi prin calamităţile financiare în Rusia, însă el va izbucni odată, l'ă va aduce necesitatea unei diversiuini, ce va trebui să o facă Rusia din cauza elementelor nemulţămite ale ei; însă acest războiu va aduce liberarea Germanilor din ţinuturile baltice. Amă perdută în cursul secolilor Elveţia, Olanda, Curlanda, Livonia şi Alsaţia-Lotaringia. posesiunea noastră din Schleswig Holstein a fost ameninţată; acesta era

prea multă, noi am început mai întâi prin aceea, că am reluat teritoriile noastre vechi, după aceea Schleswig-ul, apoi Alsaţia-Lotaringia, acum este rândul provinciilor baltice ale Rusiei, ca să fiă în curendă reincorporate patriei germane. Nu ne vom opri până când nu vom lua Elveţia Țerile de Jos, şi provinciile germane ale Austro-Ungariei. — Aceste cuvinte, dice oficiiosul „Landeszeitung” au fost primite cu aplauze generale.
*
Correspondentul din Petersburg al diarului „Standard” a telegrafat diarului său următoarele: „Din isvor sigur se colporteză pe aici o scire, care cu toate acestea trebuie să fiă cu totă reserva împărtăşită. După vorbirea cea mai recentă a împăratului Wilhelm, făcu unul dintre cei prezenti o observaţiune monarhului, dicens, că acesta în credinţa sa în biruinţă se nu uite, că Rusia l'ă va pute ataca pe la spate, la ceea ce împăratul răspunde: „Voi pulverisa Rusia!” Când au dice ambasadorul rusesc din Berlin, contele Şuvalov, căută imediat informaţiuni pozitive. După ce aceste se adevăriră, raportă ministrului de externe Giers, care împărtăşi acestea Țarului. Țarul chiamă la sine pe ambasadorul Germaniei din Petersburg, contele Schweinitz, şi dice către acesta: „Anunţă împăratului D-Voastră, că dacă densul voiesc să începă cu pulverisarea, atunci eu cu cea mai mare plăcere voi porunci, ca o jumătate de milion de soldaţi să treacă peste graniţă.” — Răspunderea o lăsamă correspondentului fôiei englese „Standard”.
*
Amă amintit, că regele Sērbiei Alexandru a dat o sumă de bani pentru locuitorii din gubernamentele Rusiei bantuite de fomete. Din această cauză Țarul Rusiei e însărcinat pe ambasadorul rusesc din Belgrad, Persiani, să-i mulţămescă regelui Alexandru

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”
(24)
Inchisorile mele.
De Silvio Pellico.
LI.
Gândindu-mă la acestea, am ajuns în San-Michele, unde m'au închis într'o odaie, ce avea prospectul spre curte, spre lagună şi spre frumoasă insulă Murano. Am întreată dela paşitor, dela femeia lui şi dela secundin despre Maroncelli. Ei însă tot-deuna şedeau la mine numai scurtă vreme, erau forte neîncredători şi nu voiau să se declare. Dér unde sunt 5—6 ómeni, acolo e greu a nu afla unul, care e compătitor şi vorbăreţ. Şi eu am aflat astfel de om şi dela el am cules următoarele:
Maroncelli, după ce multă vreme a petrecut singur, a fost pus într'o odaie cu contele Camillo Laderchi. Fiind însă, că cel din urmă, ca nevinovat, a fost pus încurandă pe picior liber, Maroncelli rămase éráş singur. Au mai fost liberaţi, aflându-se nevinovaţi, profesorul Gian-Domenico Romagnosi. Căpitanul Rezia şi d-l' Canova erau la o altă. Profesorul Ressi zăcea pe patul de moarte într'o odaiă nu departe de a celor doi bărbaţi de mai înainte.

Acelora déră, cari n'au fost liberaţi, imi dusei, li se va ceti sentinţa. Ore la ce se mai aşteptă, de şi acum fi tainuesc? Dóra aşteptă până va muri bietul Ressi, séu dóra pentru că voescu să aibă el destulă tăriă, când își va asculta sentinţa, așa-i?
— „Aşa cred şi eu!”
In fîă-care şi întreb de sortea lui.
„Deja nu mai pôte vorbi — ba éráş vorbesce, dér fantasază şi nu mai înţelege nimic; — puşine semne de viaţă dă; — adeseori scuipă sânge; — încă fantasază; — e mai rău; — mai bine; — trage de moarte.”
Astfel de răspunsuri am primit în decurs de mai multe săptămâni. În sfîrşit, într'o dimineţă, imi spuseră: a murit! Am plâns, dér m'am mângaiat cugetandă, că el nu şi-a audit sentinţa de moarte.
In ziua următoare, 21 Februarie 1822, veni la mine inspectorul închisorii. Erau 10 ore dimineţa. Mă conduse în biroul comisiei şi apoi s'a retras. Preşedintele, judele investigator şi cei doi asessori se sculară.
Preşedintele c'o nobilă compătire, imi duse, că mi-a sosită sentinţa, că ea era grozavă, dér că împăratul mi-a uşurat-o. Judele investigator apoi imi ceti

sentinţa: eram osendit la moarte. Apoi ceti rescriptul împăresc în virtutea căruia pedepsa imi era schimbată în închisore de 15 ani, ce trebuie s'o facă în fortăreţa Spielberg.
Am răspuns: Fiă voia Domnului! Şi întru adevăr eram decis, să primesc această lovitură gravă în mod creştinesc şi faţă de nime să nu nutesc dorinţă de răzbunare.
Preşedintele imi laudă liniştea mea şi-mi sfătui să fiu pururea liniştit, căci astfel peste 2—3 ani mă vor afla vrednic de o graţie şi mai mare. (Din 2—3, dşu, se făcură mulţi ani).
Şi ceilalţi juđi imi adresară cuvinte urbane şi încuragiătoare. Unul însă, care în tot decursul procesului mi-a fost pururea duşman, imi adresă câteva cuvinte curtsnitore, ce se păreau pişcătore; eram de părerea, că urbanitatea sa o demasoă privirile lui din car, aş fi jurat, că schintează ura şi batjocura.
Acum n'aş jura, că așa a fost; atunci puteam să mă înşel forte uşor. Atunci însă sângele imi fierbea în vine şi abia mă puteam reţinea dela izbucniri turbate. M'am prefăcut însă, şi pe când ceilalţi juđi imi laudară răbdarea creştinescă, pe atunci deja mi-o pierdusem.
— „Măne”, dice judele investigator,

„vom fi siliţi, spre marea noastră părere de rău, să cetim sentinţa în public. Acesta e o formă, ce nu se pôte evita.”
— „Fiă déră!” imi dusei.
— „Din această clipă începândă fi concedemă” continuă el „să fi împreună cu amicul d-tale.”
Chiamandă pe inspector, mă predară din nou lui, poruncindu-i să mă pună într'un loc cu Maroncelli.
LII.
Ce dulce a fost pentru mine şi Maroncelli, acel moment în care ni-am văduţ primadată după trei ani de dşle. Bucuriile amicitiei noastre au făcut să ne uităm pe un moment de osendă. Dér de grabă m'am smuls din braţele lui, ca să prindă condeiul şi să scriu tatălui meu. Era o dorinţă internă a mea, ca părinţii mei să scie dela mine mai înteu trista sorte, ce m'a ajuns, pentru ca chinul acestor inimi iubite să fi micşorat prin cuvintele mele religiose şi pacifice. Juđi imi promisera, că îndată imi vor speda scrisóra.
Apoi imi vorbi Maroncelli despre procesul său, érá eu despre al meu; apoi ne spuserăm unul altuia experienţele din închisore şi am mers la ferestră, am salutat pe trei amici ai noştri, ce steteau la ferestră si ei: doi dintre ei

pentru suma oferită. Persiani dăse regelui între altele, că deși Rusia e destul de mare și puternică, ca să delatere miseria dintre fii ei, totuși compătimitatea Sârbiei a mișcată adânc în inima împăratului Alexandru și a lăsat să se vedă intimitatea legăturilor, ce lăgă pe aceste două popoare.

Ștudenții români din Paris contra politicii maghiare.

Am anunțat, că ștudenții români din Paris au publicat în mai multe ziare franceze un protest în contra politicii maghiare. Protestul, pe care îl vom publica în întreg cuprinsul său în numărul nostru de mâine, este scris de 150 ștudenți români și cuprinde următoarele puncte:

Românii din Austro-Ungaria, sunt excluși dela orice participare la viața publică și sunt amenințați chiar în existența lor; există pentru ei o lege excepțională electorală în urma căreia nu pot trimite deputați în camera din Budapesta, deși în virtutea numărului lor li s'ar cuveni cel puțin 80 de deputați; ei sunt excluși din toate funcțiile publice, administrația și justiția sunt în mâinile Maghiarilor și se poartă în limba maghiară neînțeleasă de cea mai mare parte a populației; viața intelectuală a Românilor e strivită fără cruțare și statul maghiar împiedecă pe Români să ridice școlile cu propriile lor mijloace bănești, așa că dintre 180 licee, câte se află în Ungaria și Transilvania, 162 sunt maghiare, iar Români abia au patru; pentru Români libertatea presei există numai cu numele și în Transilvania, provincie locuită aproape numai de Români, o lege specială suprimă libertatea cuvântului; o lege din 1891 (a Kisdodovurilor) impune înființarea de asile de copii în care toți copiii români, dela 3—6 ani, sunt forțați a învăța limba maghiară; prin legea aceasta se dă o lovitură teribilă naționalității române.

Protestul ștudenților români din Paris a fost bine primit în presa franceză, fără osebire de partid. Etă ce dicu cele mai însemnate ziare franceze despre el:

„Le Temps“, în numărul său din 1 Martie 1892, se exprimă în următorii termeni asupra acestui protest:

„E mult de când presa înregistrează protestările Românilor, cari locuiesc în Ungaria și Transilvania, contra opresiunii de care sunt părtași din partea guvernului ungar. Un antagonism profund există între Români și Maghiari; cei dintâi acuză pe cei din urmă, că nu recunosc naționalitatea lor și că au față cu dâșii aceleași proceduri tiranice, de cari Maghiarii înșiși se plângeau când le simțeau din partea Austriacilor înainte de compromisul din 1867.

„Ștudenții români din Paris s'au folosit de ocaziunea unei noue legi, impusă de guvernul ungar, care forțază pe toți copiii de naționalitate română, ca să învețe limba maghiară în școlile, pentru a renoi protestațiunea lor.“

„Le Mémorial diplomatique“ însoțesc publicarea întregului protest cu următoarele cuvinte:

„Primim protestațiunea următoare relativă la situațiunea făcută supușilor ungari, de rasă română, din partea statului maghiar: această protestațiune emană dela ștudenții români din Paris și noi ne facem o plăcere de a insera, fiindcă ea colaborază articolele pe cari „Mémorial“ diplomatique le-a publicat asupra acestei ocazii.“

„Le Voltaire“ introduce protestul cu următoarele cuvinte:

„E multă vreme de când Ungaria a inaugurat contra celor trei milioane de Români, cari ocupă partea orientală a teritoriului său, un sistem de persecuțiuni, cari au deșteptat de repetate ori reprobațiunea Europei.

„De mai multe ori nefericirii Români au ridicat vocea lor și au făcut ca plângerile lor cele mai justificate să răsună, der tot-d'aua înzadar.“

„Nouă măsuri de rigore au lovit aceste populațiuni atât de demne de interesul nostru și ele se vedu încă silite a apela la opiniunea publică a întregii Europe. Ștudenții români din Paris au ținut a se asocia la justele revendicațiuni ale compatrioților lor și ei ne comunică apelul următor, care va fi bine primit în Franca, unde nu s'a refuzat nici odată, după cum înșiși constată, ajutorul său cel puțin interesul mare pentru cei asupriți.“

Diarele, cari au publicat protestul în întregul său în resumat, sunt, afară de acestea trei: „Journal des Débats“, „Le Siècle“, „La République française“, „La Paix“, „La Lanterne“, „Le Soleil“, „L'Eclair“, „La Bataille“, „La France“ și altele, cari nu ni-au sosit încă.

erau împreună, Canova și Rezia; cel dintâi judecătura la șese ani de grea robie, cel de-al doilea la trei ani. Al treilea prietîn era Dr. Cesare Armari, care în lunile de mai înainte mi-a fost vecin sub „verfurile de plumb.“ Acestuia încă nu i-s'a citit sentința, er mai târziu a fost liberat, ca nevinovat.

Vorbind cu unul și altul, ziua și sera mi-a trecut ușor. Der când m'am culcat, când mi-am stins lumina și s'a făcut tăcere, n'am putut adormi; capul îmi ardea și inima îmi săngera, când m'am gândit la părinții mei. Sărmanii mei părinți bătrâni, nu vor îmbrânci ei sub greutatea lovituri amare? Ceilalți frați ai mei vor pute să-i mângăe?...

Barămi decă m'ași fi gândit numai la părinți și la alți iubii ai mei! La amintirea lor mă coplesia durerea și sentimentalitatea. Der, eu mă gândiam și la zimbetul blăstemat și ironic al judelei amintit; la procesul, la cauzele sentențelor, la patimile politice și la sôrtea atătoru amic ai mei... Dumneșeu a trimis asupra-mi o mare probă! Datorința mea ar fi fost, ca să suport bărbătesce această probă, der n'am putut, n'am voit! Bucuria urei îmi plăcea mai mult, decăt iertarea.

Am petrecut deci o noapte infernală.

Dimineța nu m'am rugat. Universul nu era înaintea mea altceva, decăt opera puterii, ce uresce binele. Și altă dată am fost calumniatorul lui Dumneșeu, der n'ași fi creșut, că din nou voi fi acela și încă în decurs de câteva ore. Julian, cu maximele lui cele mai turbate, nu putea fi mai fără Dumneșeu, decăt mine. Decă omul nutrește cugetele urei și ale răsunării, mai ales când este lovit de o mare nenorocire, când ar trebui să fi mai religios, devine nedrept, chiar și decă mai înainte a fost drept. Da, chiar și decă a fost drept, căci nu poți urî fără de trufia. Și cine ești tu, oh, uritor miser, care creș, că nime nu poate să-i facă rău cu bună credință, creșdând, că lucră drept? Tu care te plângi, că Dumneșeu te lasă să suferi mai bine în modului acesta, decăt în altul?

Mă simțiam nefericit, fiindcă nu mă puteam ruga. Der unde stăpânesce trufia, acolo nu este alt Dumneșeu, decăt însuși omul. Ași fi dorit așa de fierbinte, să recomand pe părinții mei desperați unui ajutor supranatural, der nu mai credeam în el.

(Va urma.)

SCRIRILE ȚILEI.

— 28 Febr. (11 Martie).

Terorisarea unei comune prin primarul său. Comuna românească Galați, din comitatul Bistrița-Năsăud, ni-se scrie, că e mult terorisată de primarul său Nicolae Țucu. După cum ni-se comunică acest primar e peste măsură slugarnic și mai mult are în vedere interesele maghiarilor, a căror uneltă s'a făcut el, decăt binele poporului și alți comunei. Din cauza unor ilegalități, primarul acesta a fost judecat mai astă-vară din partea tribunalului r. din Bistrița la pierderea oclului, der judecata a rămas numai pe hârtă, căci maghiarilor n'au suferit să i se clintescă acestei unelte a lor nici măcar un fir de păr din oapă. În urma acesta mai mulți locuitori din comună au înaintat cereri, mai întâi la oficiul solgăbirăscu, apoi la viceșpanul și în urmă la șpanul, tot numai cu rugarea, ca să se milostivescă „măriile lor“ a duce în deplinire sentința tribunalului și a lua de pe spina poporului această năpaste de primar, der tôte înzadar. Acum bieții locuitori au înaintat o plângere directă la ministeriu, de unde așteptă răspunsul, care însă se poate prevedea, că nu va fi mai mângăitor pentru bieții Români, decăt celelalte, căci scris este în „țera lui Papp Iános“, că reneșții și maghiarizatorii sunt inviolabili.

Președinte alți camerei deputaților din România a fost ales d. general Manu, cu 115 voturi. Opoziția a votat alb.

Procuror dueliu. Din Lipto-Szent-Micloș i-se scrie fôiei „Magyar Hirlap“, că Dr. Kubinyi Lajos, procurorul regesc din Rozsahegy a avut Țilele acestei un duel cu archivarul comitatensu Kleberich Frigyes, din Ribarpola. Secundanții au statorit condiții foarte rigoroze: schimbare de glonțe în depărtare de 15 pași, de trei ori, er la casă când nici unul din ei nu se voru nimeri, atunci duelul să se continue cu sabia fără bandagiu, cu împunsături și până la absolută incapacitate. Pe lângă astfel de condiții s'a petrecut duelul. Kleberich Frigyes a primit o rană periculoasă în burtă, așa că a cășut îndată la pământ. Nu e speranță să fi vindecăt. Causa duelului, se Țice, a fost nesecerte cu ocazia alegerilor. Procurorul e guvernamental, er bietul Kleberich apponyist. — Grozavă bantue mania duelului în Ungaria. Procurorii, cari croescă pedepse pentru dueli, se duelază ei însuși.

Promovat. D-lă Aurel Marincașu, fiul preotului român din Săcuen, ni-se scrie, că în 20 Febr. c. a fost promovat la universitatea din Clușiu la gradul de doctor în științele juridice.

Convocare. În sensul §-lui 9. din statutele „Reuniunii femeilor române gr. or. din Făgăraș și juru“, se convoca pe ziua de Dumneșeu 1 (13) Martie a. c. la 3 ore p. m. adunarea generală ordinară din estă-an în șola română din loc. Obiectele: 1) Raportul comitetului. 2) Censurarea rașionului pe anul 1821. 3) Intregirea prin alegere, a unui loc în comitetul reuniunii. 4) Curenții. — Făgăraș, 19 Februarie 1892. Maria Aiseru, președintă, Ioan Berescu, secretar.

Descoperiri istorice. „Monitorul oficial“ al României publică textul raportului, pe care G. Tocilescu, directorul museului din Bucuresci, l'a înaintat ministrului de instrucțiune publică. Raportul acesta tracteză despre descoperirile istorice romane de lângă turnul Adam Klissi din Dobrogea.

M. S. Regele României, a iscălit mesagiul, prin care se aduce în desbaterea

adunării deputaților proiectul de lege, votat de Senat, prin care se recunosc societății funcționarilor publici calitatea de persoană morală și juridică.

Construirea camerei deputaților în Bucuresci. Cetim în „Timpul“: Consiliul de miniștri a aprobat într-o ședință contractul încheiat între ministerul de interne și eminentul nostru architect Maimarol, pentru construcțiunea camerei deputaților. Costul construcțiunii s'a limitat la suma de 2,500,000 lei.

Consiliul miniștrilor francesi a primit bugetul pe anul 1893, prelucrat de ministrul de finace, Rouvier.

Șola de plantațiune în România. Ministrul domeniilor a decis, ca să înființeze în districtul Buzău (România) și pe moșia statului Istrița, o șola de plantațiune de viță de viș americană și europeană.

Influenza, după cum cetim în Țiarele de dincolo, a dispărut cu totul în România.

Ambasador alți Italiei la Berlin, după cum anunță Țiarul „Fanfulla“, va fi numit contele Taverna.

La espozitiia din Chicago Ungaria nu va lua parte în mod oficial. Într-o scrisore a sa, adresată camerei de comerț și industrie din Budapesta, ministrul Baross a declarat, că nu află cu cale a da nici un ajutor dela stat pentru reprezentarea industriei ungare la acea espozitiă.

Țiar nou. Cetim în „Moniteur orientala“. Comitetul emigranților bulgari, cari șed în Serbia, va scote în Țilele aceste la Paris un Țiar în limba francesă și bulgară.

Camera portugesă, a primit într-o ședință a ei actele generale ale conferinței antisclavagiste din Brușella.

Conflict între Albanesi și Muntenegri. Se telegrafiază din Cetinje, cu data de 8 Martie, următoarele: Alaltieri s'a întâmplat la graniță, lângă Colasin, un conflict între Albanesi și Muntenegri. Un conduct de nuntă, însoțit de 40 Albanesi, trecea pe lângă podul de peste riul Tara. Nuntașii, ca de obicei, pușcară și, din întâmplare, un glonț nimeri pe un muncitor muntenegren, care cășut îndată mort la pământ. Amăriți de acest incident, Muntenegrii pușcară și ei asupra nuntășilor și 19 Albanesi, parte a fost omorât, parte rănit mai greu, seu mai ușor.

Furnisări. Direcțiunea de tracțiune a căilor fer. ung. de stat publică oferte, cu privire la furnisarea de diferite materiale pro 1892, eventual pro 1893, de care are lipsă și anume: vasilină, smola, oțel, fer și alte maetale, bârne, flanel, pânză, piei (ourele pentru mașini frânghii, sticlării etc. Informațiuni se pot lua în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Cestiunea Alsației-Lotaringiei.

Parlamentul german a pus erăș în discuțiune cestiunea Alsației-Lotaringiei prin aceea, că a creșut de cuviință să vină erăș o lege excepțională privatore la aceste două provincii subjugate. În urma acesta foile francesi și filofrancesi, comenteză faptul cu viu interes. Așa „L'Independance Belge“ scrie următoarele:

„Nici odată Alsația-Lorena n'a fost mai liniștită decăt astăzi; nu se cunoșce încă o perioadă atât de îndelungată de așa atât de completă. Suprimarea regimului pașaportelor și mo-

Cursulu pleței Brașov

din 11 Martie st. n. 1892

Table with exchange rates for various currencies like Banconote românești, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena

din 10 Martie a. c. 1892

Table with stock market rates for gold, paper, and various bank shares.

Table with financial data including amortization of debts, interest rates, and various bank shares.

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscut tuturor D-lorū abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table with subscription rates for Austro-Ungary: 3 fl. for 3 months, 6 fl. for 6 months, 12 fl. for 1 year.

Pentru România și străinătate:

Table with subscription rates for Romania and abroad: 10 fr. for 3 months, 20 fr. for 6 months, 40 fr. for 1 year.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Table with subscription rates for Austro-Ungary on Sundays: 2 fl. for 1 year, 1 fl. for 6 months, 50 for 3 months.

Pentru România și străinătate:

Table with subscription rates for Romania and abroad on Sundays: 8 franci for 1 year, 4 franci for 6 months, 2 franci for 3 months.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octombrie 1891.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Brașov, Sibiu, and others, listing train numbers, departure times, and arrival times.

Nota: Numerii încadrați cu linii grise însemnăză orele de noapte.